

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 23 november 2024 is de heer S. Andersen, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Jong FC Utrecht – Roda JC van 22 november 2024 schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling tegen een tegenspeler, te weten door met zijn bovenlichaam /hoofd met kracht tegen het lichaam van de tegenspeler te stoten.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via FC Utrecht de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat de speler met ingang van 23 november 2024. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop Jong FC Utrecht 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door de speler niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op zondag 24 november 2024. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer R. van der Linden, teammanager van Jong FC Utrecht, en de heer D. de Jong, jurist bij de FC Utrecht. Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden en de door FC Utrecht ingebrachte beelden.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Volgens de aanklager komen uit het dossier een aantal verklaringen naar voren die onderdeel vormen voor de bewezenverklaring. De aanklager stelt hierbij dat de verklaring van de scheidsrechter, de vierde official, de tegenspeler en de tv-beelden van belang zijn.

Een speler maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenspeler, zonder dat dit in strijd is om de bal, ongeacht of er sprake is van contact. Daaraan toegevoegd maakt een speler zich ook schuldig aan een gewelddadige handeling als hij, niet in strijd om de bal, opzettelijk een tegenspeler op het hoofd of in het gezicht slaat met zijn hand of arm, tenzij de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar is.

Op basis van het bovenstaande, stelt dat aanklager dat aan de hand van de verklaringen in het dossier en de tv-beelden sprake is van een gewelddadige handeling. Volgens de aanklager blijkt namelijk uit de tv-beelden dat de speler de tegenspeler opzoekt en hem vervolgens een 'beuk' geeft waardoor de tegenspeler ten val komt. Doordat de speler met zijn schouder met een indraaiende beweging de tegenspeler op zijn lichaam raakt heeft de speler volgens de aanklager geweld gebruikt. Dat de speler heeft verklaard dat hij dit geweld heeft gebruikt om de tegenspeler 'een lesje te leren' is voor de aanklager een bevestiging van het handelen van de speler. De aanklager stelt daarnaast dat in deze zaak géén sprake is geweest van een opstootje. Volgens de aanklager blijkt onder andere uit

de tv-beelden dat de tegenspeler bij de middenlijn staat te wachten totdat de aftrap wordt genomen en is het de speler die de tegenspeler eenzijdig opzoekt om hem omver te 'beuken'.

De aanklager acht op grond van het bovenstaande het aan de speler ten laste gelegde daarom wettig en overtuigend bewezen.

Strafmaatoverwegingen

De aanklager stelt dat bij het aanbieden van een schikkingsvoorstel voor een 'reguliere' gewelddadige handeling zoals het geven van een kopstoot of het geven van een klap een uitsluiting van 4 (vier) wedstrijden, waarvan 1 (één) 'voorwaardelijk', wordt aangeboden. Gezien de ernst en de aard van de overtreding van de speler in deze zaak, acht de aanklager een lager schikkingsvoorstel meer voor de hand liggend en de aanklager ziet ook geen redenen om dit schikkingsvoorstel in zijn eis op zitting te verhogen. De aanklager handhaaft daarom de straf zoals deze in het schikkingsvoorstel is aangeboden en verzoekt de tuchtcommissie de speler een uitsluiting op te leggen van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) 'voorwaardelijk'.

3. Verklaring van en namens de speler

De speler geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd nu volgens hem geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van de tegenspeler.

Volgens de speler is de verweten gedraging niets meer dan een lichte beweging die in de dynamiek en de druk tijdens de wedstrijd voorkomt. Het is volgens de speler aan de scheidsrechter hoe een dergelijke gedraging beoordeeld wordt. Volgens de speler moet de scheidsrechter echter dan wel een zorgvuldige afweging kunnen maken. Volgens de speler is dit niet het geval geweest, omdat de scheidsrechter volgens hem geen zicht had op de betreffende gedraging en omdat de scheidsrechter beïnvloed is geweest door het handelen van de tegenspeler toen hij op de grond lag. De speler stelt daarnaast dat, in tegenstelling tot de verklaring van de scheidsrechter, nimmer sprake is geweest van een kopstoot. Volgens de speler wordt dit echter wel door de scheidsrechter gerapporteerd.

Op basis van het bovenstaande en de bevindingen van de speler, is hij de mening toegedaan dat hier louter sprake is geweest van een opstootje waarvoor de speler hoogstens een gele kaart had kunnen en moeten ontvangen. De speler erkent dat hij de tegenspeler heeft opgezocht, maar dit komt volgens hem vaker voor in een wedstrijd waarbij alsnog sprake kan zijn van een opstootje.

Strafmaat

Als de tuchtcommissie van mening is dat er wel degelijk sprake is van een gewelddadige handeling die met een rode kaart bestraft dient te worden, dan kan de tuchtcommissie volgens de speler niet anders dan concluderen dat een uitsluiting voor 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) 'voorwaardelijk', buitenproportioneel is. De speler heeft een blanco strafblad en heeft in zijn carrière in het buitenland eenmaal een rode kaart ontvangen.

Op basis van het voorgaande, verzoekt de speler de tuchtcommissie de speler vrij te spreken, aangezien het aan hem ten laste gelegde feit primair niet bewezen kan worden en subsidiair zijn handelwijze hooguit te kwalificeren is als een licht gewelddadige handeling waarvoor een gele kaart afdoende is. Mocht de tuchtcommissie van mening zijn dat de speler het aan hem ten laste gelegde feit wel heeft begaan, dan verzoekt de speler de tuchtcommissie subsidiair de straf te matigen vanwege de omstandigheden als hierboven uiteengezet.

Reactie van de aanklager

Ten aanzien van het door de speler aangehaalde opstootje, herhaalt de aanklager zijn standpunt hierover dat hier geen sprake is van geweest, omdat de speler de tegenspeler eenzijdig heeft opgezocht. Met betrekking tot het oordeel van de scheidsrechter, stelt de aanklager dat uit de tv-beelden blijkt dat de scheidsrechter een 'bredere' blik heeft en de verweten gedraging daarom ook goed heeft kunnen zien. De aanklager stelt daarnaast dat de scheidsrechter ook niet schriftelijk heeft verklaard dat door de speler een kopstoot is gegeven. De aanklager heeft weliswaar in zijn verklaring het kopje '*het geven van een kopstoot aan (raak)*' aangevinkt, maar dat geldt ook voor het kopje '*andere gewelddadige handeling*'. Het geven van een kopstoot is overigens ook niet door de aanklager tenlastegelegd.

Reactie van en namens de speler

De speler handhaaft zich op het standpunt dat hij op de tv-beelden niet kan waarnemen dat sprake zou zijn van een agressieve loopje dan wel het geven van een kopstoot zoals door de scheidsrechter in het dossier zou zijn aangevinkt. Op basis van de door de speler aangeleverde – slow motion – beelden, stelt de speler dat hij niet met zijn hoofd naar voren heeft bewogen dan wel een kopstoot heeft gegeven.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De schriftelijke verklaring van de vierde official, de heer M. Wever, zakelijk weergegeven, luidende:

“Ik neem op een afstand van ongeveer 20 meter waar dat nummer 6 van Jong FC Utrecht nummer 97 van Roda JC een ‘bodycheck’ geeft en hem met zijn rechterschouders in laatstgenoemde zijn schouder en borst duwt. Dit gebeurt buiten een duel om de bal om.”

- De schriftelijke verklaring van de tegenspeler, de heer T. Baeten, zakelijk weergegeven, luidende:

“(…) merkte ik dat hij mijn kant opzocht en zodra het fluitsignaal gegeven werd om het spel te hervatten, gaf hij mij een forse beuk.”

- De op zitting vertoonde tv-beelden en door de speler ingebrachte beelden.

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak dient de tuchtcommissie tot het oordeel te komen of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling zoals deze door de aanklager is ten laste gelegd. Aan de speler is ten laste gelegd dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling tegen een tegenspeler, te weten door met zijn bovenlichaam/hoofd met kracht tegen het lichaam van de tegenspeler te stoten.

Alvorens over te gaan tot de inhoudelijke weging van de bewijsmiddelen in deze zaak, stelt de tuchtcommissie zich op het standpunt dat het niet noodzakelijk dat alle bestanddelen in de tenlastelegging, in dit geval de termen ‘*bovenlichaam/hoofd*’, gezamenlijk bewezenverklaard moeten worden. De tuchtcommissie kan hier in ‘wegstrepen’ nu het voor de bewezenverklaring voor de tuchtcommissie alleen relevant of sprake is geweest van een gewelddadige handeling, zoals beschreven in de Spelregels Veldvoetbal 2024/’25.

Volgens de tuchtcommissie is in het dossier voldoende wettig en overtuigend bewijs om tot een bewezenverklaring te komen van hetgeen aan de speler ten laste is gelegd. Daartoe overweegt de tuchtcommissie het volgende.

Zoals door de aanklager is aangegeven, maakt een speler zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenspeler, zonder dat dit in strijd is om de bal, ongeacht of er sprake is van contact. Daaraan toegevoegd maakt een speler zich ook schuldig aan een gewelddadige handeling als hij, niet in strijd om de bal, opzettelijk een tegenspeler op het hoofd of in het gezicht slaat met zijn hand of arm, tenzij de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar is.

Wettig en overtuigend bewijs

Het dossier bevat volgens de tuchtcommissie een aantal verklaringen die voor de speler belastend zijn. Door de vierde official wordt schriftelijk verklaard dat de speler de tegenspeler hem een ‘bodycheck’ zou hebben gegeven en de tegenspeler heeft verklaard dat hij een ‘forse beuk’ van de speler zou hebben gekregen nadat de speler hem zou hebben opgezocht. In mindere mate neemt de tuchtcommissie ook – in het nadeel van de speler – de schriftelijke verklaring van de scheidsrechter mee. Immers, de scheidsrechter bevond zich op een korte afstand van de verweten gedraging en hij heeft onder andere aangegeven dat de speler de tegenspeler met zijn rechterschouder heeft geraakt. De tuchtcommissie passeert het verweer van de speler dat de scheidsrechter geen goed zicht zou

hebben gehad op de verweten gedraging nu naar het oordeel van de tuchtcommissie uit de tv-beelden is waar te nemen dat de scheidsrechter net voor de verweten gedraging in de richting van de speler kijkt en op het moment van de verweten gedraging zelf richting de speler kijkt. Voor wat betreft het ten laste gelegde, het plegen van een gewelddadige handeling richting de tegenspeler, hebben de scheidsrechter en met name de vierde official naar het oordeel van de tuchtcommissie stellig verklaard. De tuchtcommissie neemt daarbij in overweging dat zowel de scheidsrechter als de vierde official geen enkel belang hebben om hun verklaringen voor de speler belastend te maken.

Tot slot oordeelt de tuchtcommissie dat het aan de speler ten laste gelegde feit ook overtuigend op basis van de tv-beelden bewezen kan worden. Immers, op grond van deze tv-beelden kan de tuchtcommissie niet anders dan tot de conclusie komen dat op enig moment door de speler een gewelddadige handeling is gepleegd. Een gewelddadige handeling die naar het oordeel van de tuchtcommissie niet te rijmen valt met de door de speler op zitting tijdens zijn verweer genoemde handeling, namelijk dat er sprake zou zijn van een opstootje waarbij de speler niets meer dan een lichte beweging – die volgens de speler in de dynamiek en de druk tijdens de wedstrijd voorkomt – heeft gemaakt. Deze stelling van de speler wordt door de tuchtcommissie verworpen. Uit de tv-beelden blijkt namelijk dat sprake was van een rustmoment namelijk een aftrap. Na deze aftrap zocht de speler – zo blijkt uit zijn eigen verweer geïrriteerd, met licht versnelde pas én eenzijdig – de tegenspeler op en gaf hem met zijn lichaam c.q. schouder een forse ‘beuk’ waardoor de tegenspeler ten val komt. Van een opstootje is, zoals hiervoor aangegeven, op dat moment geen sprake, zo oordeelt de tuchtcommissie.

Op grond van het bovenstaande, acht de tuchtcommissie het dan ook wettig en overtuigend bewezen dat hier sprake is geweest van een gewelddadige handeling.

Strafmaatoverwegingen

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie stelt voorop dat het gedrag van de speler niet op het voetbalveld thuishoort. De spelers dienen zich behoorlijk te gedragen en zich niet te laten verleiden tot het verrichten van dergelijke strafbare gedragingen, ook als spelers onheus worden bejegend. Spelers hebben op het veld een voorbeeldfunctie en dienen dit altijd in acht te nemen. In beginsel zou daarom een uitsluiting van 4 (vier) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, opgelegd kunnen worden, maar de tuchtcommissie, net als de aanklager, ziet vanwege de aard en de ernst van de overtreding redenen om deze straf niet op te leggen. De tuchtcommissie komt daarom tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld en het bewezenverklaarde is strafbaar. De speler is ten aanzien van de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 23 november 2024 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop Jong FC Utrecht 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Utrecht.

Aldus beslist op 24 november 2024 door de heer mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, de heer F. M. L. van den Elzen en de heer R. Stolte, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.